Svlékání - Rottrová, Marie

Svlékání, potichu se příroda svléká
když lístečky s krajkovím vítr jí unáší
půjde spát

Svlékání, jak cudně se příroda svléká
a stromoví krásných těl v průsvitných košilích
půjde už spát

Procházím holou cestou, osekanou
procházím krajinou rozjímání
tam, kde dříve stromy planou
oči planou naprostým vzájemným oklamáním
muž jde se ženou

Z lásky zbylo jen pár slzí do kornoutu
vrzavá postýlko malovaná
svlékání je světlem, světlem tmavých koutů
povídej, prozraď tmo, s kým jsi vdaná
muž jde se ženou

Lásko sbohem, tak to řekne muž
lásko sbohem, zajedno nejsme už
lásko sbohem, zvyk se z tebe stal
lásko sbohem, co my dva můžem dál

Chudý viník hledá sílu znovu začít
jazyk se za srdcem jemně belhá
muž se ženou, se svou láskou poraněnou
zkoušejí, chce se jim dál už nelhat
muž jde se ženou

Lásko sbohem, tak to řekne muž
lásko sbohem, zajedno nejsme už
lásko sbohem, zvyk se z tebe stal
lásko sbohem, co my dva můžem dál

Svlékání, jak cudně se příroda svléká
a stromoví krásných těl v průsvitných košilích
půjde už spát